

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

טירונות

במשך חיי הנישואין עוברים בני הזוג טירונות של הטבה.

כל זמן שהוא היה בחור רווק הוא היה עסוק עם עצמו. היה לו הרבה זמן לסדר את הופעתו, לקפל את השרוול עד השריר... הוא קם מתי שהוא רצה, אכל מה שהתחשק לו, ישן כשנא לו... אין מי שיאמר לו מה תעשה ומה תפעל.

לעומת זאת, מיד אחרי החתונה, הוא נכנס למהלך של נתינה לאחרים. הוא חייב לפרנס, לרוץ למכולת, לקנות בשוק, לספק אבקת חלב. כשהתינוק בוכה, הוא חייב להחליף לו. הוא חייב לשלם כל חודש משכנתא, גמ"ח (גז מים חשמל) ... הוא נותן, נותן ונותן, ולא מפסיק להיטיב עם משפחתו.

וגם אם הוא התגרש חלילה, הוא חייב לשלם מזונות! החובות המוטלות עליו הופכות אותו לאדם טוב בעל כורחו. וְהַקְרָגֶל הוּפֵךְ לְהִיּוֹת טָבֵעַ.

גם הבחורה הרווקה היתה עסוקה מאד עם עצמה. היה לה המון זמן לעמוד מול המראה ולשאול את עצמה: אני יפה או לא יפה? היא החליטה שהיא לא מספיק יפה, אז היא פתחה את המגירה עם הצבתות הפינצטות והמדבקות, תלשה מרטה והדביקה. היא הביטה שוב במראה ואמרה: זה לא זה. אחרי כשעתיים האיפור היה מושלם. היא יצאה לרחוב והיתה בטוחה שכולם עצרו את נשימתם...

מיד אחרי החתונה, אין לה זמן לעצמה. ביד אחת היא מחזיקה את הבקבוק של התינוק, בשנייה היא שוטפת כלים, ועם הרגל היא מונעת את העריסה... אין לה פנאי להעביר כביסה ממכונת הכביסה למכונת הייבוש, ואפילו להתאפר כמעט ואין לה זמן. וגם אחרי שהיא סיימה לגדל את ילדיה מגיע תור הנכדים... היא נמצאת בנתינה אין סופית כל ימי חייה.

מכאן אנו למדים שהבית הוא טירונות של ילדת.

פרשת השבוע

ערי מקלט

"...תְּהִי־יָיְנָה שְׁשֵׁי-עָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לְנוֹס שָׁמָּה כְּלִמְכַה-נִפְשׁ בְּשָׁגָה" בפרשתנו אנו נתקלים בסוגיא ושמה – רוצח בשגגה. התורה מסבירה לנו באיזה אופן אדם יכול להרוג נפש בשגגה. אחד האפשרויות היא ששני אנשים יצאו ליער לחטוב עצים בגרון, אחד מהם לא בדק טוב את העץ שהגרון אחוז בו, ונשל הגרון ופגע בחברו ומת חברו. לזה יקרא רוצח בשגגה. השוגג הזה נמצא בסכנה של פגיעה מצד גואל הדם כמו שכתוב בפסוק: "גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת-הָרֹצֵחַ..." כלומר גואל הדם שהורג קרוב משפחתו של הנרצח בשגגה, נכנסת בו רוח נקמה להרוג את זה שהרג בשגגה. מהי הרוח הזאת?

כותב הרב דסלר שהרוצח בשגגה יש עליו קצת טענה למה לא בדקת את הגרון לפני שהנפת אותו? או למה זרקת אבן למקום שיש שמה אנשים? השוגג הזה מורה שאין לו כל כך ערך לחיי אדם והדבר גובל ברשלנות! לכן גואל הדם שיחם לבבו יכול לפגוע בו בחזרה. אחאב חמד לו את כרם נבות היזרעאלי וביקש ממנו למכור או לתת לו את הכרם. נבות סירב, ואיזבל אשתו של אחאב שכרה שני עדי שקר שיעידו לפני הסנהדרין – שנבות קילל אלוקים ומלך. ובאמת כך הם עשו ונמצאה עדותם מכוונת ונהרג נבות על פיהם. ואז איזבל הורתה לבעלה קום ותירש את כרם נבות וכך הוא עשה. והנה פרצה מלחמה בין ישראל לארם, אמר הקב"ה בשמים – מי יקום ויפתה את אחאב שיצא למלחמה ויפול בחרב ארם. "וַיֵּצֵא הָרוּחַ וַיַּעֲמֵד לְפָנַי ה' וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּנֶנּוּ". אמר לו הקב"ה במה תפתנו? אמר לו הרוח – "אַצְא וְהִיִּיתִי רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כְּלִבֵּי-אִיּוּ". גילו לנו חז"ל שהרוח הזאת היתה הרוח של נבות היזרעאלי שלא שקטה ולא נחה עד שנקמה מאחאב שבסופו של דבר יצא למלחמה ונפל בקרב.

ח"ו שהתורה התיירה את הרצועה לפגוע באנשים שהרגו בשוגג. אלא גואל הדם הזה נכנסה בו רוח הנרצח כמו שרוחו של נבות נכנסה בפי נביאי השקר של אחאב כדי לפגוע בו. ורוחו של הנרצח לא נרגעת ולא מתפייסת זמן רב, שהרי סוף סוף היתה כאן רשלנות מצד האיש הפוגע. ולכן הרוצח בשגגה גולה לעיר מקלט ושם כבר לא יכול גואל הדם לפגוע בו. ועד מתי ישב בערי מקלט? עד מות הכהן הגדול. ואחד הסובות לכך שהכהן הוא מזרעו של אהרן שאוהב שלום ורודף שלום, כאשר הוא נפטר עולה נשמתו של הכהן רודף השלום ומפייסת את רוחו של הנרצח בשגגה, ואז כבר גואל הדם לא יחס לבבו ויכול הרוצח בשגגה לצאת מעיר המקלט לחופשי. בימים אלו של "בין המיצרים" צריכים אנו להתחזק בקשר שבין אדם לחברו ולהשתדל רק להיטיב עם החברים ולא לפגוע בהם אפילו בשגגה, ואם העלבנו בטעות ובלי כוונה נשתדל לפייס את חברנו עד שישכח מליבו את הצער שהיה לו. ובזכות זה נזכה לתקן עוון הבית השני – שנאת חנם, ונזכה לבניין בית מקדשנו מתוך אהבת הזולת! בברכת שבת שלום - אבנר קזואס

בדיחה

השדכן: "תראה, הכלה קצת פוזלת, אבל קצת... החתן: "זה לא מפריע לי..." השדכן תופס אומץ: "היא גם נמוכה, ואין להם כסף..." החתן: "לא נורא, לא מפריע..." השדכן מתלהב: "היא גם צולעת, ברגל אחת..." החתן: "דווקא לא מפריע לי..." בשלב זה ההורים של החתן שואלים אותו "מה, לא מפריע לך כלום?!" "למה שיפריע לי", שואל החתן, "שיפריע למי שיתחתן איתה בסוף..."

"אהבת ישראל הוא השער הראשון המוליך אל תוך חצרות הקדוש-ברוך-הוא" (הבעש"ט)

פתגם השבוע

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

האר"י ז"ל

רבי לוריא יצחק בן שלמה אשכנזי זצ"ל המכונה האר"י הקדוש: נולד בירושלים בשנת התרצ"ד.

בקי במקרא, משנה, תלמוד, מדרשים, מעשה בראשית, מעשה מרכבה, בשיחת אילנות, שיחת עופות, שיחת מלאכים, הכיר את חכמת הפרצוף, ידע כל אשר אדם עשה ושעתיד לעשות, את מחשבותיו, את העתיד להיות, ידע את חכמת הגלגול, צפה בעיניו בנשמות הצדיקים והתעסק עמם בחכמת האמת. נפטר ב-ה' באב בשנת ה'שלי"ב. וחי 38 שנים.

פעם, הגיע האר"י לעיר אחת, והתאכסן אצל אדם שאשתו הייתה עקרה. האיש, ששמע סיפורים רבים על אנשים שנושעו בזכותו של האר"י הקדוש, הבין שזוהי הזדמנות לבקש ישועה לצרתו. הוא ניגש לרב, ובדמעות בעיניו ביקש את ברכתו, שיזכו הוא ואשתו לזרע בר קיימא.

הצביע האר"י על מקום מסוים בבית ואמר: "במקום זה עמד פעם סולם קטן, ובו היו תרנגולים עולים ויורדים כדי לשתות מים. יום אחד החליטה אשתך להזיז את הסולם, הואיל והתרנגולים גרמו ללכלוך רב.

ובכך נמנעה מהאפרוחים האפשרות להרוות את צימאונם, ונגרם להם צער גדול. לכן התעורר עליה קטרוג בשמים, ונגזר עליה שתהיה עקרה!"

נבהל האיש מדברי הרב והלך מיד לשאול את אשתו אם אומנם נכונים הדברים. "אכן כן", נזכרה האישה, "הסולם הפריע הואיל והאפרוחים כלכלו את המקום".

לאור דברי אשתו ולנוכח רוח הקודש הבוקעת מפי האר"י מיהר האיש בשנית לשאול את הרב כיצד אפשר לתקן את המעוות. "אם ברצונכם לזכות בילדים", ענה הרב, "מהרו והשיבו את הסולם למקומו, כיוון שעוון צער בעלי חיים חמור הוא עד מאוד!". עשו בני הזוג כדברי האר"י, ובאותה שנה נפקדו בפרי בטן.

פעם, בזמן שישבו ולמדו בבית-המדרש, קרא האר"י לאחר מתלמידיו ואמר לו: "צא מבית-המדרש, כי החרימוך היום בשמים!"

נבהל התלמיד ופרץ בבכי מר: "במה חטאתי שהחרימו אותי בשמים? מה עליי לתקן? אנא, רבי הקדוש, גלה לי מה פשעי ואשוב מיד בתשובה!"

"הסיבה לחרס", השיב הרב, "היא העובדה, כי התרנגולים שבביתך כבר שלושה ימים שלא קיבלו אוכל ומים, והם צועקים אל ה' מפני רעבונם." מיד רץ התלמיד לביתו, ונתן לתרנגולים את האוכל המגיע להם.

אחר כך התפלל בלב נשבר ודמעות שליש וביקש מהקב"ה בתחנונים כי יסיר ממנו את החרס שנגזר עליו, והאר"י יסכים לשוב ללמדו, ולא ירחיקנו מעליו.

כל אותו היום התענה התלמיד ושב בתשובה. למחרת, השכם בבוקר, בא אל הרב בחשש גדול. הביט בו האר"י ואמר: "אל תירא בני, כי ה' סלח לך, והחרס כבר סר מעליך.

אך זאת, בתנאי שתקבל על עצמך לתת לתרנגולים את מזונם בכל יום, עוד לפני התפילה, כי עוון צער בעלי חיים חמור הוא עד מאוד!"

רבי יוסף קארו והאר"י הקדוש היו מתפללים באותו בית-כנסת, אבל תפילתם הייתה שונה. ר' יוסף היה מכוון בתפילה על דרך הפשט, ואילו האר"י היה מכוון עפ"י הסוד, וממילא תפילתו הייתה מתארכת יותר.

בוקר אחד, התפלאו המתפללים לראות כי ר' יוסף מאריך בתפילתו שלא כדרכו ואפילו האר"י כבר סיים את תפילתו. והנה, לפליאת המתפללים, האר"י קרא לש"צ ואמר לו- שלא ימתין לר' יוסף שיסיים את תפילתו בהטעימו: "אנו מצווים לכבד את הרב בתפילתו, אולם אין צריכים להמתין לו בלימודו".

ומיד קרא לשמש בית-הכנסת והורה לו: "גש נא לר' יוסף, ולחש לו באוזניו, כי המשנה במסכת כלאים אומרת בפירוש, שהמרדעת של החמור- אין בה משום כלאים". "במה קשורה משנה זו לתפילתו של ר' יוסף?" תמה השמש, אך הוא עשה כאשר נצטווה.

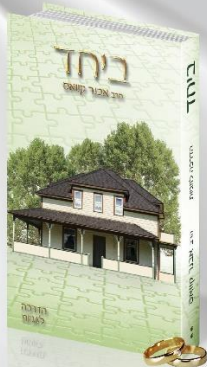
והנה, להפתעת הכל, כאשר שמע ר' יוסף דברים אלו מיד פסע שלוש פסיעות של סיום התפילה ואמר בהתפעלות לסובבים: "ראו, איזו רוח הקודש מפעמת בלבו של ר' יצחק. כאשר עמדתי בתפילתי, ראיתי לפתע דרך החלון חמור העובד בשדה, ונתעוררה לי שאלה:

האם המרדעת שעל גבי החמור, יש בה משום כלאים אם לאו? ונתעלמה ממני משנה מפורשת. כך עמדתי והתלבטתי, עד שהאר"י הקדוש, ברוח קודשו, הבחין בכך ושלח לומר לי את התשובה!"

פעם אחת, בשבת קודש, לאחר תפילת מנחה, ניגש האר"י הקדוש אל ר' יוסף קארו ואמר לו: "אומנם אבדו לך המפתחות של בית התבשיל, שבו נמצאים צורכי סעודה שלישית. אך לא היית צריך להיות כה טרוד מכך בעת התפילה, כיוון שהמפתחות הללו נמצאים מתחת לכר בו כבודו ישן. חפש שם ותמצאם".

מיהר ר' יוסף לאותו מקום, ושם מצא שם את המפתחות. התפעלותו הייתה כה גדולה, והוא פנה לאשתו, סיפר את המעשה והוסיף: "יש עוד נביא בזמננו, אשר אין דבר נעלם ממנו, והוא ר' יצחק לוריא אשכנזי!"

(עין חמד)

יצא לאור!!!
ספרו החדש
של הרב
אבנר קוואס
ביחד
הדרכה לזוגיות
חלק ב'

לקבלת סרטונים ומועדי הרצאות
בנושאי זוגיות וחינוך ילדים
מאת הרב אבנר קוואס שליט"א
ניתן להצטרף לקבוצת WhatsApp

להצטרפות לחצו כאן

או ע"י בקשת הצטרפות לטלפון

055-704-7778